

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ;

Πέμπτη εβδομάδα απεργίας και οι πραγματικοί ήρωες αυτής της μεγάλης κινητοποίησης είναι οι δάσκαλοι που απεργούν μόνονι τους σε σχολεία που οι περισσότεροι, αν όχι όλοι οι συνάδελφοί τους, έχουν επιστρέψει. Οι απεργοσπάστες διευθυντές τούς τηλεφωνούν για να τους πουν ότι «οι γονείς σε αναζητούν», βγάζουν ωρολόγιο πρόγραμμα και τους ρωτούν «ποιες ώρες θέλεις για κενά μέσα στη βδομάδα». Υπάρχουν ακόμα και ακραίες περιπτώσεις απεργοσπαστών που έχουν ξεκινήσει εκπαιδευτικές εκδρομές(!). Ακόμα και οι γονείς που ήταν θετικά διακείμενοι απέναντι στην απεργία, στα σχολεία όπου οι απεργοσπάστες πλειοψηφούν πιέζουν τους απεργούς ρωτώντας «με ποιο τρόπο θα αναπληρωθούν οι χαμένες ώρες». Σε μια κοινωνία που είναι βασίλειο της ποσότητας, όλα τα ποιοτικά ζητήματα που έβαλε η απεργία μας τείνουν να ξεχαστούν.

Τα σχολεία έχουν καταληφθεί από τους απεργοσπάστες. Αυτή είναι μια αλήθεια που δεν μπορούμε πλέον ν' αποσιωπούμε. Τι έφταιξε γι' αυτό; Που κάναμε λάθος;

Στο εσωτερικό μέτωπο πρώτα:

- Δεν οργανώθηκαν έγκαιρα τα απεργιακά ταμεία, με αποτέλεσμα από την αρχή κάθε συνάδελφος να προσπαθεί μόνος του ν' αντιμετωπίσει τα οικονομικά προβλήματα που προκύπτουν από μια απεργία.

- Η ΔΟΕ συνεχίζει να οργανώνει τις συσκέψεις προέδρων σε κυριλέ ξενοδοχεία (και να δίνει υπερβολικά ποσά για τη μετακίνηση των προέδρων συλλόγων της επαρχίας). Οι απεργιακές επιτροπές κάποιων συλλόγων αναγκάστηκαν να πάρουν, έστω και καθυστερημένα, την πρωτοβουλία να οργανώσουν τα απεργιακά ταμεία των συλλόγων τους. Καθώς όμως η πρακτική της αλληλεγγύης ήταν ένα φρούτο σπάνιο στο χώρο των δασκάλων, υπάρχουν ακόμα πολλοί συνάδελφοι που ντρέπονται να πάρουν χρήματα από το απεργιακό ταμείο και προτιμούν να επιστρέψουν στις σχολικές αίθουσες!

Αν και δεν είναι ακόμα η ώρα για ένα συνολικό απολογισμό, **καθώς ο αγώνας μας συνεχίζεται**, επιβάλλεται εντούτοις να πούμε κάποια πράγματα γυρνώντας πίσω, στις απαρχές της απεργίας. Ένα πρώτο και βασικό λάθος -που δεν πρέπει ν' αποδοθεί μόνο στην πρακτική των συνδικαλιστικών παρατάξεων που οργάνωσαν την απεργία αλλά πρέπει να το μοιραστούμε όλοι μας- ήταν ότι δεν απευθυνθήκαμε, με τον τρόπο που έπρεπε, στους γονείς των μαθητών μας. Δεν αρκούν οι επιστολές της ΔΟΕ και οι προκηρύξεις των απεργιακών επιτροπών προς τους γονείς. Έπρεπε, ήδη πριν ξεκινήσει η απεργία, να είχαμε οργανώσει πολύωρες συζητήσεις και εκδηλώσεις μαζί τους στα σχολεία –πράγμα που θα είχε κομπλάρει πολλούς απεργοσπάστες. Έπρεπε να τους είχαμε εξηγήσει με μεγαλύτερη σαφήνεια γιατί ο αγώνας μας που έχει δύο βασικούς στόχους –**το σπάσιμο της πολιτικής της λιτότητας και την ανατροπή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης**- δεν μπορεί παρά να είναι και δικός τους αγώνας. Κι αυτό γιατί

- η κυβέρνηση είναι αποφασισμένη να κρατήσει χαμηλά τους μισθούς της συντριπτικής πλειοψηφίας των μισθωτών. Αν νικήσει η δική μας απεργία, θ' ανοίξει ο δρόμος για τις μισθολογικές διεκδικήσεις κι άλλων εργαζόμενων που θα πάρουν θάρρος από το δικό μας αγώνα. Το «η οικονομία μας δεν αντέχει τις αυξήσεις μισθών» είναι ένας μύθος μόνο για μικρά παιδιά και αφελείς –και εύκολα καταρρίπτεται με συγκεκριμένα στοιχεία.

- η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δε στοχεύει απλά στην αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και τη σύνδεση μισθού-αποδοτικότητας. Πάνω απ' όλα στοχεύει στην **αξιολόγηση των μαθητών**. Το 1997-98 η μεταρρύθμιση Αρσένη στόχευε στην εντατικοποίηση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. *Σήμερα το ξεσκαρτάρισμα των μαθητών θέλουν να γίνεται από το δημοτικό.*

Εκεί αποσκοπεί η **διόγκωση της ύλης με τα καινούργια βιβλία** και η **αύξηση του βαθμού δυσκολίας τους**, μπροστά στα οποία το σκάνδαλο με τα λυσάρια δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου· εκεί αποσκοπεί η επιβαλλόμενη γενίκευση της ευέλικτης ζώνης, το όχημα της αξιολόγησης και της εισβολής των χορηγών: *στην κατηγοριοποίηση-αξιολόγηση των σχολικών μονάδων*. Κι όπως αποδεικνύεται τελικά συνεχώς τα τελευταία χρόνια (βλ. τις άκαρπες συναντήσεις ΔΟΕ- υπουργείου), η *υποχρηματοδότηση* των σχολείων από το κράτος δεν μπορεί παρά να είναι προϋπόθεση και στόχος ταυτόχρονα της μεταρρύθμισης. Μ' αυτόν τον τρόπο το εντατικοποιημένο-αξιολογημένο σχολείο θα είναι αναγκασμένο να ψάχνει μόνο του τους χορηγούς του ώστε μέσα από την κούρσα του ανταγωνισμού να ανέλθει στη λίστα αξιολόγησης, έχοντας καταφέρει να ξεδιαλέξει πιο αυστηρά και πιο νωρίς τους «ικανούς» και «ανίκανους» μαθητές του, τους μελλοντικούς «ικανούς» και

«ανίκανους» εργαζόμενους.

Μ' αυτήν την έννοια, όσο στο *λόγο των απεργών* η υποχρηματοδότηση της «δημόσιας και δωρεάν παιδείας» δε συνδέεται ρητά με το βαθύτερο στόχο της μεταρρύθμισης, η απεργία εκφυλίζεται όχι μόνο στα ποσοστά αλλά πρώτα και κύρια στην ουσία της και στο περιεχόμενό της.

Συνάδελφοι,
ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΓΑ!

- Έστω και τώρα, **οι απεργοί πρέπει να επανακαταλάβουν τα σχολεία**, με την έννοια της συνδιοργάνωσης σ' αυτά ημερίδων συζητήσεων και εκδηλώσεων με τους γονείς και άλλους εργαζόμενους, όπου θα εξηγείται με κάθε λεπτομέρεια ο αγώνας μας ενάντια στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ακόμα κι αν πολλοί απεργοί έχουν ήδη διοργανώσει τέτοιες συναντήσεις, το να τις επαναλάβουμε μόνο προς όφελός μας είναι.

- Μπροστά στον κίνδυνο να κηρύξει το Δ.Σ. της ΔΟΕ τη λήξη της απεργίας, πρέπει άμεσα στις γενικές συνελεύσεις να ψηφιστούν αποφάσεις που θα διορθώνουν τη σχετική οδηγία της ΔΟΕ και θα ορίζουν ρητά ότι όταν επιστρέψουμε στο σχολείο

*δε θα εφαρμόσουμε το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα που επεκτείνει το εργασιακό ωράριο τόσο των μαθητών όσο και το δικό μας. Ας μεταφερθούν τα γαλλικά στην απογευματινή ζώνη (ή όπου αλλού θέλουν) για όσους γονείς επιμένουν να «μάθει» το παιδί τους δεύτερη ξένη γλώσσα, τη στιγμή που δε μαθαίνει σωστά ούτε την πρώτη.

*δε θα εφαρμόσουμε την ευέλικτη ζώνη, όπως έγινε και πέρσι στα περισσότερα σχολεία

*δε θα συντάξουμε φακέλους μαθητών με φύλλα αξιολόγησης και αυτοαξιολόγησης που θα τους ακολουθούν σ' όλη την εκπαιδευτική διαδρομή τους

*όχι μόνο δε θα κατεβάσουμε τους μαθητές στην παρέλαση της 28ης αλλά και θα ξεσκεπάσουμε με την παρέμβασή μας και τις προκηρύξεις μας την απάτη της «εθνικής ενότητας»

Συνάδελφοι,
Για να νικήσουμε πρέπει
ΝΑ ΞΕΜΠΛΟΚΑΡΟΥΜΕ ΤΗ ΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΙΟΤΙΚΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΔΕ ΘΑ ΓΥΡΙΣΟΥΜΕ ΠΙΣΩ ΜΕ ΤΑ ΒΡΑΚΙΑ ΚΑΤΕΒΑΣΜΕΝΑ

ΑΠΕΡΓΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΠΟΥ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΝ «ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ».